

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatio Synoptica De Ivdiciis Ad Lib: II. Decretal:
Gregorii IX.**

**Herberstein, Ferdinand von
Tabarelli de Fatis, Donato Vincenzo**

Spirens., 1660

Titulus II. De Citatione seu in jus Vocatione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11416

debet, ut eius jurisdictione in ordine ad causam principalem fundata sit. ita Bartholus cit. Domin: in capit. 1. §. contrahentes ver. sed quid si contra Iason: in lib. cum quadam. n. 2. ff. de jurisdictione:

TITULUS. II.

DE CITATIONE, SEV IN JVS

Vocatione:

C A S U S.

Cum Demostheni vetarent Athenienses in concione verba facere: pauca habere se ait, quæ ipsis referret. Quibus conticescentibus: Adolescens inquit, sub æstatis tempus asinum cuiusdam Athenis Megaram usque conduxit. Flagrante meridie sole; uterq; asini umbrâ quærebat se tegere, repellebatq; alter alterum: atq; hic locasse prætendebat se asinum, non eius umbram: qui eum conduxerat, omnem eius usum suum esse. Quibus narratis cœpit abire Demosthenes: retinentib⁹ eum

E 5

Athe-

Atheniensibus, atque ut absolvere sermonem, rogantibus. Itanè vero de a fini umbra, inquit vultis audire dicentem de rebus seriis non vultis? Plutar: *in vita Demosth:* Quæri posset, an ob negatam sibi umbram Cōductor in jus vocare potuisset Megaræ, Locatorem Atheniensem? Resolut: pete ex n.

C O N C L V S I O.

I.

SUpposita jurisdictione, & competentiâ Judicis, omnium actionum instituendaruim principium ab ea parte proficitur, quâ Prætor edicit de in jus vocando. Colligitur *ex capit.* *Quoniam contraria infra de probat:* & habetur §. *ultim.* *Institutio pœn:* *temerè litig:* Errant igitur qui scribunt ante denuntiandum esse debitori, quam in jus vocetur. Duar: *art: 2. disput.* *ann. 28.* Cuiac: *5. obs. 31.* Adeò hæc in jus vocatio necessaria est, quoad absentem, ut nullatenus omitti possit. Clement: *Pastoralis de re jud:* Nam cùm ea ad defensionem speetet, juris est naturalis, imò secundum ali-

quos

quos Divini: inducta quando Deus cito
vit Adamum post peccatum commissum,
dicēs, *Adam ubi es? Gen: 3.* quos refert Cal-
volus in praxi §. citatio concl: 1. Et ideò eā
omissā judicium redditur nullum. Est ci-
tatio actus legitimus, quo quis mandato
Judicis juris experiundi gratiā in judici-
um vocatur. L. 1. ff. de injus vocando. L. 2. ff.
si quis injus voc. non ier. §. ult: Instit: de pæn:
tem: lit. Et vel realis est, vel verbalis: illa
per manus injectionem, & apprehensio-
nenem personæ citandæ; hæc aut privatim
per apparitorem, vel literas, aut publicam
præconis vocem, tubam, campanam, aut
edictis legitimis fieri solet. L. 8. C. quomodo
& quando Iudex. Edictalis citatio tunc ad-
hiberi solet, quando aliâs quis citari neq: t:
ut si locus non sit tutus, si non proprii ter-
ritorii, si remotus nimium, aut varius ubi
citand⁹ moretur, vel si ipse citandus sit va-
gabundus, aut impedit ne citatio verba-
lis, vel p litteras ad se venire possit. Menoch:
8. remed: q. 13. de recuperand: posseß: n. 113. & seq.

2. Iterum citatio alia simplex, alia per-
emptoria: illa citatum non ante contu-
macem constituit, quàm si tertio & justo

intervallo, decem dierum in civilibus facta sit. *L.*: *Tres denuntiationes.* *C.* quomodo & quando *Iudex*. Hæc simplices citationes ita perimit, ut in jus vocatum si præfixa die non comparuerit, contumacem constituat. *L.* & *tertium* & *L. nonnunquam ff de jud:* Et quamvis antea per intervallum ad minus decem dierum singula edicta peremptoria citationum impetrari deberent. *L. per intervallum C. de jud:* tamen hodie singulis citationum edictis necessarium esse intervallum 30. dierum constat ex *Authen: qui semel.* *C.. quomodo & quando Iudex.* ita tamen ut *Judex* pro qualitate personæ, temporis, loci, aliisq; hiujusmodi circumstantiis, & edictorum numerum, & eorundem intervalla necessitate postulante augere, diminuere possit. *cit L. nonnunquam in fine. ff. de jud: cap. consuluit in fine off: deleg:* Ut proinde & post peremptorium edictum absens ex benignitate *Judicis* citari possit. *L. & post peremptorium ff: de judic.*

3. Requisita ad citationem sunt i. Ut fiat ad instantiam partis, nisi *Judex* videat perire instantiam, quia tunc ex officio citare

libus
modo
ones
æfixa
con-
ff de
mad
per-
ebe-
i ho-
ssari-
at ex-
lo Iu-
per-
nodi-
um,
ostu-
non-
fini-
pto-
Ju-
ium.
. Vt
ide-
icio
care

citare posset. Marant. 6. p. *Speculi. n. 115. 2.* Ut fiat mandato Judicis. *L. properandum 5. C. de jud:* nisi forte delinquens in flagranti deprehendatur. Gail. *lib: 1. obs: 5 4.* aut nisi ob tenuitatem causæ, aut alium fori usum, ad quasdam citationes faciendas generale mandatum semel datum sufficiat. Alciat: *in rubr: C. ne in jus vocati. 3.* Continere debet nomen & cognomen Judicis, ut citatus agnoscat an Judicis competentijs jussu decreta sit. *L. fin. ff. de jurisdic: om: jud:* de quo tamen si citatus solum dubitet, comparere tenetur: & incompetentijs allegare. *L. 2. ff. si quis in jus voc:* nisi notorium sit Judicem jurisdictionem non habere. Gail: *lib: 1. obs: 48.* de qua tamen competentia Judex ipse citans cognoscere potest, an scilicet suæ jurisdictionis sit, aut alienæ *L. 2. ff. sed si dubitetur: 4.* Continere debet nomen & cognomen eius qui citatur, *cap. 34. & 36. de rescript:* Gail. *lib: 1. obs: 49.* & similiter eius, ad cuius instantiam citatur. Gail: *hic obs: 50.* ut intellegat citatus citationem non ex officio Judicis, sed ad instantiam partis factam esse. 5° Causam saltem in genere, etiam in criminis

minalibus, ut instruatur reus super quo convenitur, & paratus ad respondendum accedat. Gail. lib: 1. obs: 51. 6. Locum iudicii, ut citatus sciat an Judex non exceedat fines suæ jurisdictiōnis, citando extra territorium suum, & an locus ad quem citatur securus sit & commodus: nam citatus ad locum non tutum, vel incoñodum comparere non tenetur. cap: ex parte: de appell: L. Si locus. ff de jud. & Judex non admittens exceptionem loci non tuti, infert citato gravamē à quo licet appellatur. Gail: lib. 1. obs: 51. Deniq; diem certum ac opportunum continere debet, quo citatus compareat, & commodè ad locum iudicii venire possit: ut sciat reus an dies sit iuridica, nam diebus feriatis, ut suo loco dicimus, nemo regulariter ad iudicium compellendus est, cap. 1. defer: L, 2. & 3. C. eodem.

4. An subditus extra territorium existens (quod aliud non est quam spatum terræ jurisdictione munitum, Decio & Baldo teste in rubr: quæ sint regalia & jus coercendi aut terrendi sonat. L. Pupillus §. territorium de verborum signific:) citari valeat: lis est non levis inter Legistas. Affirmati-

III.

mativam tenet Barth: *l. 1. § 1. n. 3. ff. de reis.* 1. Quia quando duo territoria subsunt uni Superiori, tunc unus Judex potest citare in territorio alterius: omnes autem Dioeceses subsunt Romano Pontifici. 2. quia citatio non est actus judicialis etiam prout à Nuntio fit extra territorium. *Abb: teste in cap. licet. n. 41. de foro comp:* sed est solummodo executio sententiae judicialis de citando reum, quæ decernitur à Judice in proprio territorio. 3. Quia id videtur significari in *cap. Romana. §. contrahentes de foro comp: in 6.* ibi. *Si eorum auctoritate citati.* 4. quia per *cap. postulasti de foro compet:* executio sententiae latæ ab Episcopo contra Clericum, qui in eius territorio deliquit, dicitur facienda ab Episcopo alterius Dioecesis. 5. quia habens potestatem ferendi censuras, potest censuram excommunicationis v. g. ferre in subditum extra suam Dioecesin per *cap. cum sit. §. fin. de appellat: cap. evidentia de accus: & cap. manifesta 1. qu. 1.* ergo etiam potest citare existentem extra territorium: tum quia ad excommunicandum præquiritur citatio: tum etiam quia plus est

excom-

excommunicare, quam citare. Sed contrarium tenet Hurtadus *de cens: diff:* 8. & alii apud Dian: p. 5. tr. 9, ref: 34. Quia Episcopus non potest exercere actum jurisdictionis in aliena Diœcesi. *cap: fin. de const: cap. Episcopum. 9. qu. 2.* jurisdictione enim ut communiter dicitur, inhæret territorio. Et Episcopus extra Diœcesin, quoad jurisdictionem contentiosam, habetur pro persona privata. Citatio autem act^o contentiose jurisdictionis est, etiam quatenus insinuatur à Nuntio. unde in Clement: *Pastoralis de sent: & re iudic.* determinatur Judicem non posse aliquem citare in alieno territorio. & *cap. fin. de constit: in 6.* ait Bonifacius VIII. quod statutum Episcopi contra fures non habet locum in his, qui furtum extra eius Diœcesin commiserunt: quia (ait ipse) *extra territorium jus dicenti impunè non paretur.* L. *fin: ff. de jur: om. jud. L. 2. ff. si quis in jus voc:* Nec obstant argumenta pro contraria opinione adducta. Nam ad primum Bartholi negatur maior: quo tempore enim omnes provinciæ Romano Imperio subjectæ fuerat, statutum fuit per L. 1. §. *Præsides ff. de requi:*

ren.

reis. ut Iudices loci delicti mitterent litteras ad Magistratus locorum, ubi rei consistunt ad eos citados, quod & hodie quibusdam in locis observatur. Ad secundum negatur citationem non esse actum jurisdictionis: nam contrarium probatum est. Unde quamvis Episcopus exercere possit in alieno territorio jurisdictionem voluntariam ut docet Gratian: *to: 2. disp. 127. n. 1.* id tamen verum non est, quando exigitur citatio, ut idem Gratianus ait. Ad tertium ille textus non est contra nos, nam loquitur de citatione ratione contractus, quae immediatè afficit rem, non de citatione personæ, quæ afficit immediate personam. Avila *p. 2. cap. 3. disput: 2. dub: 2. conclus. 4.* Vel melius, quod ille textus, dum dicit propriâ authoritate citati, non excludit interventum Judicis territorii requisitum per litteras: nam quod hic facit, videtur facere jussu requirentis ex L. à Divo Pio. §. 1. ff. *de re jud.* ita Barth: *in L. heres absens. §. 1. ff. de jud:* Ad quartum dico ideo exsecutionem sententiæ latæ ab Episcopo alterius Diœcesis, quia agebatur de beneficio suo in Diœcesi istius.

in qua

in qua Episcopus judicans non habebat potestatem. Ita Abb: in cap. sum Ecclesiarum. sub n. 101. verb: unum tamen scias. de off. ord: & DD. communiter. Ad quintum, Nego consequentiam, & ad primam probationem dico, fugientem extra territorium post delictum, citari sufficienter in domo, vel in alio loco publico territorii, quia per fraudem fecit se indignum citatione personali. Ad secundam probationem negatur assumptum: nam exsecutio citationis extra territorium non exigit strepitum judiciale, sicut exigit citatio, quia trahit secum effectum suum: ergo citatio existentem extra territorium afficere non potest. *Limita.* Nisi procedat à Judice domicilii, qui subditum suum ubiq; existentem citare potest, teste Gail: cit: libr: 1. observ. 56. in fine. Cuius ratio est, quia quocunque se transferat semper manet subditus: cùm propriè subditus dicatur ratione domicilii. cap. licet ratione. h. t. & ibid: Felim: Gail: lib: 2. obf: 35. quod & incolas facit. L. *domicilium*, & ibid: Gl: ff. ad municip: L. si in patria C. de incolis. lib. 10.

5. Porro commissione citationis numeratio

tio facta, debet is eam insinuare Reo, in faciem, aut eo non reperto Procuratori eius si quem reliquerit, aut domesticis, vel si nemo adsit vicinis eius, relicto ibidem suæ commissionis exemplo, ut ad reum citatio perveniat. L. 2. in princ: ff. de agnos: lib: cap. causam 3. de dolo. Quod si citandus plures ædes habeat, executio citationis ad eas ædes fiet, in quibus majore parte anni egit. arg. Clem: causam. ibi In domo quam &c. de elect. Si autem æquali tempore in omnibus habitaverit, citabitur ubi citationis tempore agit: quâ citatione executio- ni mandatâ, relatio nuntii fieri debet, ut actis inseratur, & huic fides datur ob jura- menti religionem quâ Judici adstrict⁹ est: quanquam afferenti se ex mandato judi- cis citasse non credatur, quia ei solum de facto suo quale est executio, non etiam de facto alieno, cuiusmodi est commissio Ju- dicis, creditur. Gail: cit. lib: 1. obs: 54. n. 4.

6. Quod ad effectum citationis attinet: i. ea citatum constringit ad comparendum, nisi justâ exceptione se tueatur: ut quod Magistratum gerat, quod sit Parens, vel Patronus, quos sine permisso Præto- ris in.

ris in jus vocare non licet, vel quod propter loci religionem inde se mouere non possit, quodq; funus ducat, aut justa defuncto persolvat, vel aliâ simili causâ, de quibus latius videre licet. L. 2. 3. & seq: ff. de in jus voc: 2. perpetuat Judicis delegati jurisdictionem. cap. 10. de off: deleg: Et ideo si quis postquam citatus est, alterius fori esse cœperit, in ea causa regulariter jus revocandi domum non habet. L. si quis postea 7. ff. de jud: cap: proposuisti pœn: h. t. 3. Præscriptionem inter rumpit, etiam triginta añorum. L. Fin: C. de annali exceptione.

7. Vocari alii omnino non possunt: alii non sine venia: illi enumerantur. L. 2. & 4. sup: ff. de in jus voc: Horum mentio fit cit: L. 4. §. 1. ff. de in jus voc: L. 2. C. eodem. & sunt Patroni, Parentes utriusq; sexus: Parentes, Patroni, Liberi, uxor, & haeres des eius licet extranei. Hanc edicti partem Accursius & alii ad Sacerum & So- crum, ad vitricum & novercam, ad mari- tum & vasallum extendebant: quia gene- raliter vocari prohiberentur in jus, o- mnes personæ, quibus reverentia debe- tur. L. generaliter de in jus voc: Sed merito displi-

displicet Curtio. L. i. C. de *injus voc:* Alcia-
to *incit.* L. i. quia edictum illud Prætoris,
has personas inter exceptas non comme-
morat. Et L. de *bis* C. de *furtis*, conceditur
actio famosa contra Novercam. Fateor
reverentiam deberi Novercæ, quia loco
matris est. §. *socrum in Inst: denupt:* & L. i. C.
eod: & uxori patroni L. i. C. de *injus voc:*
Sed nego eam reverentiam deberi quæ
personis nominatis in edicto debetur,
cum casus excepti forment regulam in ca-
sibus non exceptis, per reg: 6. *juris: in 6.*

TITULUS. III.

DE PROCVRATORIBVS & Defensoribus

C A S U S.

PARISIIS duo fuere Advocati Com-
patres: horum alterum vir quidā
rogat, ut causam suam adversus ru-
sticum antagonistam agat. Annuit.
Sed paulo post adversarius rusticus
adest; cumque multo plus pro assi-
stētia polliceretur; etiam huic ope-
ram